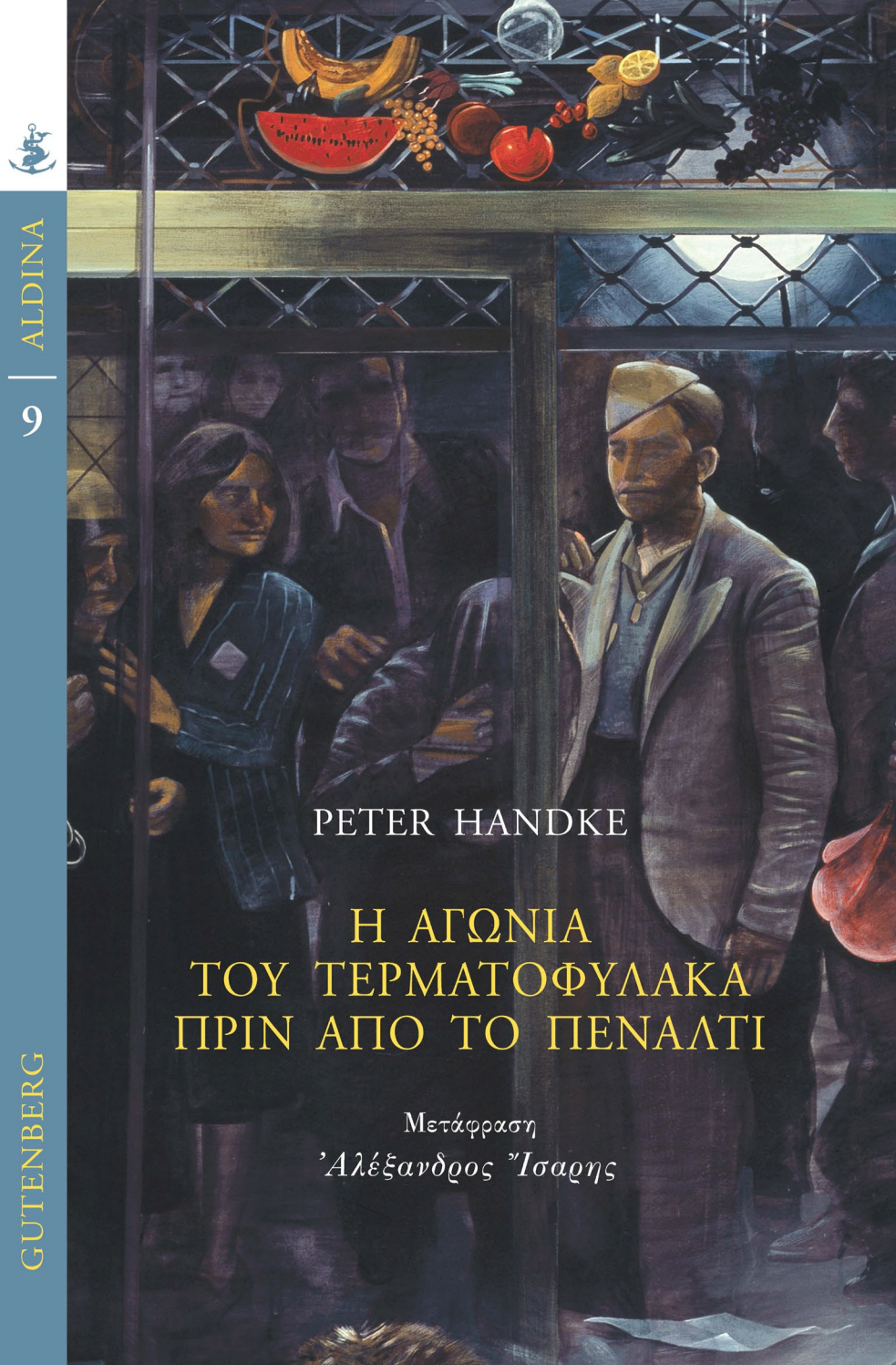

9 | ALDINA

9

GUTENBERG

PETER HANDKE

Η ΑΓΩΝΙΑ
ΤΟΥ ΤΕΡΜΑΤΟΦΥΛΑΚΑ
ΠΡΙΝ ΑΠΟ ΤΟ ΠΕΝΑΛΤΙ

Μετάφραση
'Αλέξανδρος 'Ισαρης

PETER HANDKE

**Η ΑΓΩΝΙΑ
ΤΟΥ ΤΕΡΜΑΤΟΦΥΛΑΚΑ
ΠΡΙΝ ΑΠΟ ΤΟ ΠΕΝΑΛΤΙ**

Μετάφραση-Εισαγωγή
Άλέξανδρος Ίσαρης

GUTENBERG || ALDINA-9

Ἄν δὲν ὑπῆρχε ὁ Handke καὶ Ἡ ἀγωνία τοῦ τερματοφύλακα πρὶν ἀπὸ τὸ πέναλτι, ἴσως δὲν εἶχα καταφέρει νὰ γίνω σκηνοθέτης.

WIM WENDERS

Ἐνα ἀπὸ πολλές ἀπόψεις κλασικὸ ἔργο. Μιὰ νηφάλια περιγραφή τῶν συμπτωμάτων τῆς σχιζοφρενικῆς φυγῆς ἀπὸ τὴν πραγματικότητα.

W.G. SEBALD

Τὸ «τρομερὸ παιδὶ» τῆς εὐρωπαϊκῆς λογοτεχνίας περιγράφει τὴν ψυχολογικὴ κατάρρευση ἑνὸς δολοφόνου μὲ τρόπο πὺ θυμίζει τὸν *Ξένο* τοῦ Camus, τὸν *Ταξιδιώτη* τοῦ Allan Robbe-Grillet καὶ τὴ *Ναυτία* τοῦ Sartre.

THE NEW YORK TIMES

Ἐνα μεῖγμα λυρισμοῦ καὶ τρόμου.

BOSTON GLOBE

Μιά άνεστραμμένη άστυνομική ιστορία, όπου ο φόνος και η αποκάλυψη του δολοφόνου δέν έχουν ιδιαίτερη σημασία. Τò ενδιαφέρον μονοπωλεί η ψυχολογία του δράστη, η σχέση του με την πραγματικότητα, τò σχίσμα μεταξύ συνείδησης και πράξης.

DIE ZEIT

Τò έντυπωσιακότερο γερμανικό βιβλίο των τελευταίων χρόνων.

FRANKFURTER ALLGEMEINE

Η ιστορία που έκανε τόν Wim Wenders σκηνοθέτη. Τò διασημότερο βιβλίο του πιο πολυσυζητημένου Ευρωπαίου συγγραφέα τής εποχής μας. Άκολουθήστε την σχιζοφρενική πορεία ενός δολοφόνου και ανακαλύψτε γιατί τò βιβλίο, με τò που πρωτοκυκλοφόρησε, έγινε best-seller σε όλη την Ευρώπη:

Διαβάστε ένα απόσπασμα!

Τὴν ἄλλη μέρα τὸν ζύπνησε τὸ τηλέφωνο τοῦ δωματίου του. Τὸν ρωτοῦσαν ἂν εἶχε σκοπὸ νὰ μείνει μιὰ νύχτα ἀκόμα. Ἐχοντας στραμμένο τὸ βλέμμα στὸ χαρτοφύλακα ποὺ βρισκόταν στὸ πάτωμα, γιατί δὲν ὑπῆρχε πάγκος νὰ τὸν ἀκουμπήσει, εἶπε ἀμέσως («ναί») καὶ τὸ ἔκλεισε. Πῆρε τὰ παπούτσια του, ποὺ ἐπειδὴ ἦταν Κυριακὴ τὰ εἶχαν ἀφήσει ἀβουρτσιστα, καὶ βγῆκε ἀπὸ τὸ ξενοδοχεῖο χωρὶς νὰ πάρει πρωινό.

Στὸν Νότιο Σταθμὸ ξυρίστηκε στὴν τουαλέτα μὲ μιὰ ἠλεκτρικὴ μηχανή. Ὑστερα ἔκανε ντους. Καθὼς φοροῦσε τὰ ρούχα του, διάβασε στὴν ἐφημερίδα τὶς δίκες καὶ τὰ ἀθλητικά. Ὑστερα ἀπὸ λίγη ὥρα καὶ ἐνῶ συνέχιζε νὰ διαβάζει, ἔνωσε ξαφνικὰ εὐχάριστα. Στὶς καμπίνες τῶν ντους ἐπικρατοῦσε ἡσυχία. Ἀκούμπησε στὸν τοῖχο τῆς καμπίνας καὶ στερέωσε τὰ πόδια του στὸν ξύλινο πάγκο ποὺ ἦταν ἀπέναντι. Ὁ θόρυβος ποὺ ἔκαναν τὰ παπούτσια του προκάλεσε μιὰ ἐρώτηση τῆς ὑπεύθυνης ὑπαλλήλου ἀπ' ἔξω καὶ ὅταν δὲν δόθηκε καμὶ ἀπάντηση, ἀκούστηκαν χτυπήματα στὴν πόρτα τῆς καμπίνας. Ὁ Μπλόχ πάλι δὲν ἀπάντησε· ἡ ὑπάλληλος χτύπησε τὸ χερούλι τῆς πόρτας μὲ μιὰ πετσέτα ἢ κάτι παρόμοιο κι ὕστερα ἀπομακρύνθηκε. Ὁ Μπλόχ σηκώθηκε ὄρθιος καὶ ἀποτελείωσε ὄρθιος τὸ διάβασμα τῆς ἐφημερίδας.

Στὴν πλατεία τοῦ Σταθμοῦ συνάντησε κάποιον γνωστό ποὺ θὰ πήγαινε ὡς διαιτητῆς σ' ἓνα προάστιο, ὅπου θὰ δινόταν ἓνας ἀγώνας τρίτης κατηγορίας. Ὁ Μπλόχ πῆρε τὴν πληροφορία αὐτὴ σὰν ἀστεῖο, καὶ θέλοντας νὰ παίξει μαζί του, ρώτησε ἂν μποροῦσε νὰ πάει καὶ ὁ ἴδιος ὡς ἐπόπτης γραμμῶν. Ἀκόμα κι ὅταν ὁ γνωστός του, ἀνοίγοντας τὸ σάκο ποὺ κρατοῦσε, τοῦ ἔδειξε τὴ φόρμα

τοῦ διαιτητῆ κι ἓνα δίχτυ μὲ λεμόνια, ὁ Μπλόχ παραμένοντας σταθερὸς στὴν ἀρχικὴ του ἐντύπωση καὶ πιστεύοντας πὼς τὰ ἀντικείμενα αὐτὰ ἔπαιρναν ἀπλῶς μέρος στὸ ἀστεῖο, προθυμοποιήθηκε νὰ τὰ κουβαλήσει ὁ ἴδιος, ἂν ταξίδευαν μαζί ἐκείνη τῆ στιγμῆ. "Ὅταν κάθισε δίπλα του στὸ κουπέ τοῦ τοπικοῦ τρένου, ποῦ ἐπειδὴ ἦταν μεσημέρι ἦταν ἄδειο ἀπὸ κόσμο, μὲ τὸ σάκο στὰ γόνατά του, εἶχε ἀκόμα τὴν ἐντύπωση πὼς ὅλ' αὐτὰ γίνονταν μόνο στ' ἀστεῖα. Ἐκεῖνο ποῦ δὲν μπορούσε νὰ καταλάβει ἦταν ποιὰ σχέση μπορούσε νὰ ἔχει ἡ περιέργη συμπεριφορὰ του μὲ τὸ ἄδειο κουπέ. Ἀλλὰ οὔτε τὸ ὅτι ὁ γνωστός του ταξίδευε σ' ἓνα προάστιο κουβαλώντας ἓνα σάκο, τὸ ὅτι ἔφαγαν μαζί σ' ἓνα ἐστιατόριο τῆς περιοχῆς, καὶ πὼς ὕστερα πῆγαν σὲ ἓνα, ὅπως εἶπε ὁ Μπλόχ, «πραγματικὸ γήπεδο ποδοσφαίρου». Καὶ καθὼς γύριζε στὴν πόλη μόνος —ὁ ἀγώνας δὲν τοῦ εἶχε ἀρέσει καθόλου— σκεφτόταν πὼς ὅλ' αὐτὰ δὲν ἦταν παρὰ ἓνα προσυμφωνημένο παιχνίδι καὶ ὅτι ἦταν ἀδύνατο νὰ συνέβησαν στ' ἀλήθεια. Εὐτυχῶς δὲν συνάντησε κανέναν στὴν πλατεῖα τοῦ Σταθμοῦ.

Ἀπὸ ἓναν τηλεφωνικὸ θάλαμο δίπλα σ' ἓνα πάρκινγκ τηλεφώνησε στὴν πρώην γυναίκα του· ἐκείνη τοῦ εἶπε πὼς ὅλα ἦταν ἐντάξει, χωρὶς ὅμως νὰ ρωτήσῃ τίποτα γι' αὐτὸν τὸν ἴδιο. Ὁ Μπλόχ ἦταν ἀνήσυχος.

Πῆγε σ' ἓνα καφέ μὲ κῆπο, ποῦ ἂν καὶ εἶχε τελειώσει ἡ σεζὸν, ἔβγαζε ἀκόμα τραπεζάκια ἔξω, καὶ παράγγειλε μιὰ μπίρα. "Ὅταν πέρασε ἀρκετὴ ὥρα καὶ κανεὶς δὲν ἔφερε τὴν μπίρα, σηκώθηκε κι ἔφυγε· ἦταν κι ἐκείνη ἡ μεταλλικὴ ἐπιφάνεια τοῦ ἀκάλυπτου τραπεζιοῦ ποῦ τὸν εἶχε τυφλώσει. Κάθισε δίπλα στὸ παράθυρο ἑνὸς

έστιατορίου· μέσα ό κόσμος έβλεπε τηλεόραση· κοιτάζε κι αυτός για λίγο. Κάποιος γύρισε νά τόν κοιτάξει κι ύστερα έφυγε.

Στό Πράτερ² μπλέχτηκε σ' έναν καβγά. Ένας νεαρός τοῦ σήκωσε μέ δύναμη τό σακάκι από πίσω πάνω από τούς βραχιόνες, κι ένας άλλος τοῦ έδωσε μιὰ γροθιά στό πιγούνι· ό Μπλόχ πῆγε νά γονατίσει, αλλά κλότσησε ξαφνικά τόν έναν άπ' τούς δύο στ' άχαμνά. Οί νεαροί τόν στρίμωξαν πίσω από ένα περίπτερο πού πουλούσε ζαχαρωτά και τόν έδειραν άγρια. Έπεσε κάτω, κι αυτοί έφυγαν. Ό Μπλόχ μπῆκε σέ μιὰ τουαλέτα για νά καθαρίσει τό πρόσωπο και τά ρούχα του.

Σέ μιὰ καφετέρια τοῦ Δεύτερου Τομέα έπαιζε μπιλιάρδο, ώσπου ν' άρχίσουν στήν τηλεόραση οί άθλητικές ειδήσεις. Ό Μπλόχ παρακάλεσε τήν σερβιτόρα ν' άνοίξει τήν τηλεόραση, αλλά όταν άρχισαν οί ειδήσεις δέν έδωσε καμιὰ σημασία. Κάλεσε τήν σερβιτόρα στό τραπέζι του για ένα ποτό. Όταν εκείνη γύρισε από τά πίσω δωμάτια, όπου παιζόταν κάποιο άπαγορευμένο παιχνίδι, ό Μπλόχ τήν περίμενε μπροστά στήν πόρτα· ή σερβιτόρα τόν προσπέρασε, χωρίς όμως νά τοῦ μιλήσει· ό Μπλόχ βγήκε έξω.

Πῆγε πάλι στή Νάσμαρκετ, όπου τοῦ φάνηκε πώς τά τελάρα τῶν φρούτων και τῶν λαχανικῶν, πού ἦταν άκατάστατα στοιβαγμένα πίσω από τά περίπτερα, είχαν τοποθετηθεῖ εκεί για νά πάρουν μέρος σέ κάποια φάρσα. Τοῦ ἦταν αδύνατο νά τά πάρει στά σοβαρά. «Σάν γε-

---

2. Prater: Πολύ γνωστή περιοχή τῆς Βιέννης μέ κέντρα διασκέδασης, λούνα πάρκ και παιχνίδια.

λοιογραφίες χωρίς λόγια!» σκέφτηκε ὁ Μπλόχ, πού τοῦ ἄρεσε πολὺ νὰ βλέπει γελοιογραφίες χωρίς λόγια. Ἡ ἐντύπωση αὐτή, ὅτι δηλαδή τὰ πάντα ἔπαιρναν μέρος σὲ κάποιον παιχνίδι — ὅπως λ.χ. ἡ σφυρίχτρα τοῦ διαιτητῆ μέσα στὸν ἐκδρομικὸ σάκο— ὑποχώρησε μόνο ὅταν βρέθηκε στὴν αἴθουσα προβολῆς τοῦ κινηματογράφου, ὅπου στὴν ταινία πού παιζόταν ἕνας κωμικὸς εἶχε ἀρπάξει δῆθεν τυχαῖα μιὰ τρομπέτα ἀπὸ κάποιον παλιατζίδικο καὶ ἄρχισε νὰ τὴ δοκιμάζει παίζοντας διάφορους σκοπούς· ὁ Μπλόχ δὲν εἶδε τίποτα τὸ διαφοροῦμενο στὴν τρομπέτα αὐτή, ἀλλὰ οὔτε καὶ σ' ὅ,τι ἄλλο συνέβαινε στὸ φίλμ. Ὁ Μπλόχ ἤρέμησε.

Ὅταν ἡ ταινία τελείωσε, περίμενε τὴν ταμία ἀνάμεσα στὰ περίπτερα τῆς Νάσμαρκτ. Ἐκείνη βγῆκε ἀπὸ τὸν κινηματογράφο λίγο μετὰ τὴν ἑναρξὴ τῆς τελευταίας προβολῆς. Ὁ Μπλόχ σκέφτηκε πὼς μπορεῖ νὰ τρόμαξε ἂν τὸν ἔβλεπε νὰ ἔρχεται ἀνάμεσα ἀπὸ τὰ περίπτερα, γι' αὐτὸ κάθησε πάνω σ' ἕνα κοφίνι, μέχρι νὰ τὴ δεῖ νὰ πλησιάζει σ' ἕνα φωτεινότερο σημεῖο τῆς Νάσμαρκτ. Πίσω ἀπὸ τὸν αὐλακωτὸ τσίγκο ἐνὸς ἐγκαταλειμμένου περιπτερου ἄκουσε κάποιον τηλέφωνο νὰ χτυπάει· ὁ ἀριθμὸς του ἦταν γραμμένος μὲ μεγάλα γράμματα πάνω στὸν τσίγκο. «Ἄκυρον!» σκέφτηκε ἀμέσως ὁ Μπλόχ. Ἄρχισε νὰ προχωράει πίσω ἀπὸ τὴν ταμία χωρὶς νὰ τὴν πλησιάζει. Ὅταν ἐκείνη ἀνέβηκε στὸ λεωφορεῖο, ὁ Μπλόχ πρόλαβε κι ἀνέβηκε ἀκριβῶς πίσω της. Κάθησε ἀπέναντί της, ἀλλὰ ἔτσι ὥστε νὰ μεσολαβοῦν κάμποσες σειρὲς μεταξὺ τους. Μόνον ὅταν στὴν ἐπόμενη στάση μπῆκαν ἄλλοι ἐπιβάτες καὶ κάθησαν ἀνάμεσά τους κρύβοντάς του τὴ θεά, μπόρεσε πάλι ν' ἀρχίσει νὰ σκέφτεται:

Ήταν σίγουρο πώς τόν εἶχε προσέξει καὶ περίπου σίγουρο πώς δὲν τόν εἶχε ἀναγνωρίσει· μήπως εἶχε ἀλλάξει ἀπὸ τὸν ἄγριο ξυλοδαρμό; Ἄρχισε νὰ ψηλαφίζει τὸ πρόσωπό του μὲ τὰ δάχτυλα. Σκέφτηκε νὰ κοιτάξει μέσα ἀπὸ τὸ παράθυρο τοῦ λεωφορείου γιὰ νὰ δεῖ τί ἔκανε ἡ ταμίας ἐκείνη τῆ στιγμῆ, ἀλλὰ τὸ βρῆκε γελοῖο. Ἔβγαλε τὴν ἐφημερίδα ἀπὸ τὴ μέσα τσέπη τοῦ σακακιοῦ του, κοίταξε τὰ γράμματα, μὰ δὲν κατάφερε νὰ τὴ διαβάσει. Ὡστόσο, ἔπιασε κάποια στιγμῆ τὸν ἑαυτό του νὰ παρακολουθεῖ κάποιο κείμενο. Ἐνας αὐτόπτης μάρτυρας περιέγραφε τὴ δολοφονία ἑνὸς νταβατζῆ, πού τόν εἶχαν πυροβολήσει στὸ μάτι ἀπὸ μικρῆ ἀπόσταση. «Ἀπὸ τὸ πίσω μέρος τοῦ κεφαλιοῦ του πέταξε μιὰ νυχτερίδα πού ἄρχισε νὰ σπαρταρᾷ στὴν ταπετσαρία τοῦ τοίχου. Ἡ καρδιά μου χοροπηδοῦσε σὰν τρελή...» Ὅταν στὴν ἴδια παράγραφο ὁ Μπλόχ διάβασε φράσεις πού ἀναφέρονταν σὲ κάτι ἄλλο, σ' ἕνα ἄλλο πρόσωπο, πετάχτηκε τρομαγμένος. «Στὸ σημεῖο αὐτὸ ἔπρεπε ν' ἀρχίζει ἄλλη παράγραφος!», σκέφτηκε ὁ Μπλόχ, πού μετὰ ἀπὸ τὸν σύντομο τρόπο πού ἔνιωσε, ἔγινε ἔξαλλος ἀπὸ θυμό. Προχώρησε στὸ διάδρομο καὶ κάθησε λοξά, ἀπέναντι στὴν ταμία, γιὰ νὰ μπορεῖ νὰ τὴν κοιτάξει· ὅμως δὲν γύρισε νὰ τὴν κοιτάξει.

Ὅταν κατέβηκαν ἀπὸ τὸ λεωφορεῖο, ὁ Μπλόχ κατ'ἀλαβε πώς βρῖσκονταν πολὺ μακριά, κοντὰ στὸ ἀεροδρόμιο. Ἦταν νύχτα καὶ ἡ ἡσυχία ἦταν ἀπόλυτη. Ὁ Μπλόχ προχωροῦσε δίπλα στὴν κοπέλα, ἀλλὰ ὄχι σὰν νὰ ἤθελε νὰ τὴ συνοδεύσει, οὔτε σὰν νὰ τὴ συνόδευε. Ὑστερα ἀπὸ λίγη ὥρα τὴν ἀγγιξε. Ἐκείνη σταμάτησε, γύρισε πρὸς τὸ μέρος του καὶ τὸν ἀκούμπησε ἐπίσης, ἀλλὰ τόσο ἀπό-

τομα, πού τρώμαζε. Ή τσάντα πού κρατούσε με τὸ ἄλλο χέρι τοῦ φάνηκε ἐκείνη τῆ στιγμή περισσότερο οἰκεία ἀπὸ αὐτὴν τὴν ἴδια.

Γιὰ ἀρκετὴ ὥρα βάδιζαν ὁ ἓνας δίπλα στὸν ἄλλον, ἀλλὰ ἀπὸ κάποια ἀπόσταση χωρὶς νὰ ἀγγίζονται. "Ὅταν βρέθηκαν στὸ κλιμακοστάσιο, ἐκεῖνος τὴν ἔπιασε, μὰ ἐκείνη ἄρχισε ν' ἀνεβαίνει τὶς σκάλες τρέχοντας· τὴν ἀκολούθησε μὲ ἀργὰ βήματα. "Ὅταν ἔφτασε ἐπάνω, ἀναγνώρισε τὸ διαμέρισμά της ἀπὸ τὴν πόρτα πού ἦταν ὀρθάνοιχτη. Τὴν εἶδε μέσα στὸ σκοτάδι· τὴν πλησίασε, κι ἔκαναν ἔρωτα ἐπιτόπου.

"Ὅταν τὸ ἄλλο πρῶτὸ ζύπνησε ἀπὸ ἓνα θόρυβο, κοίταξε ἔξω ἀπὸ τὸ παράθυρο: ἓνα ἀεροπλάνο προσγειωνόταν ἐκείνη τῆ στιγμή. Τὰ ἐκτυφλωτικὰ φῶτα τῆς μηχανῆς τὸν ἀνάγκασαν νὰ τραβήξει τὶς κουρτίνες, πού ἐπειδὴ δὲν εἶχαν ἀνάψει κανένα φῶς, ἔμεναν ἀνοιχτές. "Ὁ Μπλόχ ξάπλωσε καὶ ἔκλεισε τὰ μάτια.

"Ὅση ὥρα εἶχε τὰ μάτια κλειστὰ ἦταν τελείως ἀνίκανος νὰ φανταστεῖ ὀτιδήποτε. "Ἄν καὶ προσπάθησε μὲ ὅλους τοὺς τρόπους νὰ φανταστεῖ πῶς ἦταν τὰ ἀντικείμενα αὐτοῦ τοῦ δωματίου, δὲν μπόρεσε νὰ καταλήξει πούθενά: ἀλλὰ οὔτε καὶ τὸ ἀεροπλάνο, πού μόλις εἶχε δεῖ καὶ πού τὸ φρενάρισμά του στὸ διάδρομο προσγείωσης ἀκούγε μόλις τώρα, μποροῦσε νὰ φέρει στὸ μυαλό του. "Ἄνοιξε τὰ μάτια καὶ κοίταξε γιὰ λίγο στὴ γωνία ὅπου βρισκόταν ἡ ἠλεκτρικὴ κουζίνα: συγκράτησε τὸ τσαγιερὸ, καθὼς καὶ τὰ ξεραμένα λουλούδια πού κρέμονταν ἀπὸ τὸ νεροχύτη. Μόλις ἔκλεισε τὰ μάτια, τὸ τσαγιερὸ καὶ τὰ λουλούδια ἔχασαν τὸ σχῆμα τους. Προσπάθησε νὰ βοήθησει τὸν ἑαυτό του νὰ σχηματίσει φράσεις ἀντὶ γιὰ

λέξεις πού νά ταιριάζουν σ' αὐτὰ τὰ ἀντικείμενα, πιστεύοντας πὼς θὰ ἔβρισκε ἀνακούφιση ἀπὸ κάποια ἱστορία πού θὰ σχημάτιζαν οἱ φράσεις αὐτές. Τὸ τσαγιερὸ ἄρχισε νὰ σφυρίζει. Τὰ λουλούδια τὰ χάρισε ἕνας φίλος στὴν κοπέλα. Κανείς δὲν ἔβγαλε τὸ τσαγιερὸ ἀπὸ τὸ ἡλεκτρικὸ μάτι. «Νὰ σοῦ φτιάξω ἕνα τσάι;», ρώτησε ἡ κοπέλα. Ἦταν ἀνώφελο. Ὁ Μπλόχ ἀνοίξε τὰ μάτια γιατί αὐτὸ ἦταν ἀνυπόφορο. Ἡ κοπέλα κοιμόταν ἀκόμα δίπλα του.

Ὁ Μπλόχ ἦταν ἀνήσυχος. Ἀπὸ τὴ μιὰ ἐκεῖνο τὸ ἐνοχλητικὸ περιβάλλον πού ἔβλεπε ὅταν εἶχε τὰ μάτια ἀνοιχτά, ἀπὸ τὴν ἄλλη οἱ ἀκόμα πιὸ ἐνοχλητικὲς λέξεις γιὰ τὰ πράγματα πού ὑπῆρχαν μέσα σ' αὐτὸ ὅταν τὰ ἔκλεινε. «Μήπως φταίει τὸ ὅτι πλάγιασα μαζί της;» ἀναρωτήθηκε. Μπῆκε στὸ μπάνιο κι ἔμεινε πολλὴ ὥρα κάτω ἀπὸ τὸ ντούς.

Ὅταν γύρισε στὸ δωμάτιο, τὸ τσαγιερὸ σφύριζε στ' ἀλήθεια. «Ξύπνησα ἀπὸ τὸ θόρυβο πού ἔκανε τὸ ντούς!» εἶπε ἡ κοπέλα. Ὁ Μπλόχ σκέφτηκε πὼς αὐτὴ ἦταν ἡ πρώτη φορά πού τοῦ ἀπηύθυνε τὸ λόγο. Τῆς εἶπε πὼς δὲν ἐνιωθε καὶ πολὺ καλά. Μήπως ὑπῆρχαν μυρμηγκία στὴν τσαγιέρα; «Μυρμηγκία;» Εἶχε χύσει κάποτε καυτό νερὸ σὲ μιὰ τσαγιέρα, ὅπου ἀντὶ γιὰ τσάι ὑπῆρχαν μυρμηγκία. Ἄνοιξε πάλι τὶς κουρτίνες.

Τὸ τσάι φωτιζόταν περίεργα ἀπὸ τὶς ἀνταύγειες τῶν τοιχωμάτων τοῦ ἀνοιγμένου κουτιοῦ, μιὰ καὶ τὸ φῶς εἰσχωροῦσε ἐκεῖ μέσα ἀπὸ ἕνα μικρὸ μόνο ἀνοιγμα. Ὁ Μπλόχ πού καθόταν στὸ τραπέζι, ἔχοντας μπροστά του τὸ κουτὶ τοῦ τσαγιοῦ, εἶχε στυλώσει τὸ βλέμμα του σ' αὐτὸ τὸ ἀνοιγμα κι ἐνιωθε εὐχαρίστηση, πού ἐνῶ μι-

λοῦσε μὲ τὴν κοπέλα, εἶχε ἀφεθεῖ στὴ μαγνητικὴ δύναμη τῆς λάμπης αὐτῆς. Κάποια στιγμή ἔβαλε τὸ καπάκι πάνω στὸ ἀνοιγμα τοῦ κουτιοῦ κι ἔπαψε νὰ μιλάει. Ἡ κοπέλα δὲν πρόσεξε τίποτα ἀπ' ὅλα αὐτά. «Μὲ λένε Γκέρτα!» εἶπε. Ὁ Μπλόχ ὅμως δὲν ἤθελε νὰ μάθει τ' ὄνομά της. «Δὲν πρόσεξε τίποτα ἀπολύτως;» ἀναρωτήθηκε τὴν ὥρα ποὺ ἐκείνη ἔβαζε κάποιον δίσκο στὸ πικάπ. Ἦταν ἓνα ἰταλικὸ τραγούδι ποὺ συνοδευόταν ἀπὸ ἠλεκτρικὲς κιθάρες. «Μ' ἀρέσει ἡ φωνή του!» εἶπε. Ὁ Μπλόχ, ποὺ δὲν τὸν ἐνδιέφερε ἡ ἐλαφρὰ ἰταλικὴ μουσική, ἔμεινε σιωπηλός.

Ὅταν ἐκείνη ἔφυγε γιὰ νὰ φέρει κάτι νὰ φᾶνε γιὰ πρωινό —«Εἶναι Δευτέρα!» εἶχε πεῖ—, μπόρεσε ἐπιτέλους ὁ Μπλόχ νὰ περιεργαστεῖ τὸ χῶρο μὲ τὴν ἡσυχία του. Ὅση ὥρα ἔτρωγαν, μιλοῦσαν συνεχῶς. Ὑστερα ἀπὸ λίγο, ὁ Μπλόχ πρόσεξε πῶς ἐκείνη μιλοῦσε γιὰ πράγματα ποὺ μόλις τῆς εἶχε ἀφηγηθεῖ, σὰν νὰ ἦταν δικὰ της, ἐνῶ αὐτὸς ἀντίθετα, ὅταν ἀνέφερε κάτι ποὺ σχετιζόταν μὲ δικές της ἀφηγήσεις, τὸ ἀνέφερε μὲ μεγάλη προσοχή ἢ, ὅταν τὸ διατύπωνε μὲ δικὰ του λόγια, πρόσθετε ἓνα ψυχρὸ καὶ ἀποστασιοποιητικὸ «αὐτὸς» ἢ «αὐτή», σὰν νὰ φοβόταν νὰ θεωρήσει οἰκειῶ ὅ,τι ἀφοροῦσε τὴ ζωὴ της. Ὅταν λ.χ. τῆς διηγῆθηκε γιὰ τὸν ἐργοδηγὸ ἢ γιὰ κάποιον ποδοσφαιριστὴ ὀνόματι Στούμ, ἐκείνη ἄρχισε νὰ λέει «Ὁ ἀρχιεπιστάτης», «Ὁ Στούμ», λὲς καὶ τοὺς γνώριζε ἀπὸ παλιά. Ἀντίθετα, ὅταν μιλοῦσε ἐκεῖνος γιὰ κάποιον γνωστὸ της Φρέντι ἢ γιὰ μιὰ ταβέρνα ποὺ λεγόταν «Τὸ κελάρι τοῦ Στέφανου», ἔλεγε «Αὐτὸς ὁ Φρέντι» καὶ «Αὐτὸ τὸ Κελάρι τοῦ Στέφανου». Ὅλα ὅσα διηγόταν ἐκείνη, ἤθελε νὰ τὰ κρατᾷ σὲ ἀπόσταση κι ἐνιωθε

ένοχλημένος πού ή κοπέλα χρησιμοποιοῦσε τὰ λεγόμενα του μ' ἓναν τρόπο πού τοῦ φαινόταν ξεδιάντροπος.

Φυσικά, μερικὲς φορές ή συζήτηση κυλοῦσε πιδ φυσικά και ἀβίαστα. Ἐκεῖνος ρωτοῦσε, αὐτὴ ἀπαντοῦσε· ἐκείνη ρωτοῦσε κι αὐτὸς ἔδινε μιὰ κανονικὴ ἀπάντηση.

«Τί εἶναι αὐτό; Ἀεριοθούμενο;» «Όχι, ἐλικοφόρο». «Ποῦ μένεις;» «Στὸν Δεύτερο Τομέα». Παραλίγο νὰ τῆς διηγηθεῖ και για ἐκείνους πού τὸν εἶχαν δείρει.

Ἄλλὰ τίς στιγμὲς αὐτὲς τὸν ἐνοχλοῦσαν ὅλα ἀκόμα περισσότερο. Ἦθελε νὰ τῆς ἀπαντήσει, ὅμως σταματοῦσε, γιατί αὐτὸ πού σκόπευε νὰ ἐκστομίσει τοῦ φαινόταν ἐντελῶς κοινότοπο. Ἐκείνη ἄρχισε νὰ ἐκνευρίζεται. Περπατοῦσε πάνω κάτω στὸ δωμάτιο· προσπαθοῦσε ν' ἀσχολεῖται συνεχῶς μὲ κάτι και χαμογελοῦσε πότε πότε ἠλίθια. Πέρασε κάμποση ὥρα βάζοντας δίσκους στὸ πικάπ και ἀπὸ τίς δυὸ πλευρὲς. Σηκώθηκε ὄρθια κι ὕστερα ξάπλωσε στὸ κρεβάτι· ξάπλωσε κι αὐτός. Τὸν ρώτησε ἀν θὰ πῆγαινε ἐκείνη τὴν ἡμέρα στὴ δουλειά.

Και ξαφνικά τὴν ἐπνίξε. Τὴν ἔσφιξε μὲ τόση δύναμη, πού ή κοπέλα δὲν πρόλαβε οὔτε καν νὰ τὸ πάρει για ἀστεῖο. Ἐξω στὸ διάδρομο ἀκούστηκαν φωνές. Ὁ Μπλόχ πανικοβλήθηκε. Πρόσεξε ὅτι ἀπὸ τὴ μύτη της ἄρχισαν νὰ τρέχουν ζουμιά. Βόγγηξε. Ὁ Μπλόχ ἄκουσε κάτι σὰν σπάσιμο. Λὲς και χτύπησε μιὰ πέτρα κάτω ἀπὸ ἓνα αὐτοκίνητο πού ἔτρεχε σὲ ἀνώμαλο δρόμο. Σάλια ἄρχισαν νὰ στάζουν στὸ μουσαμὰ τοῦ πατώματος.

Ἐνωσε ἐξαντλημένος ἀπὸ τὴν ὑπερβολικὴ ἔνταση. Ἐάπλωσε στὸ πάτωμα, ἀλλὰ δὲν μποροῦσε νὰ κοιμηθεῖ οὔτε νὰ σηκώσει τὸ κεφάλι του. Ἄκουσε κάποιον νὰ χτυπάει τὸ χερούλι τῆς πόρτας μ' ἓνα πανί. Τέντωσε

Αναζητήστε το [εδώ](#)

ΕΚΔΟΣΕΙΣ
GUTENBERG

www.gutenbergbooks.gr

 [/gutenbergbooks](https://www.facebook.com/gutenbergbooks)